

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tinning (VS):

Jeg ville egentlig gerne have lykønsket landets socialminister med den vedtagelse, der følger om lidt, men så må jeg jo håbe, at nogle af ministerens kolleger vil overbringe lykønsknngen.

Det er som bekendt sådan, at karenslagsloven er en syg lov, som bør fjernes. Det var også sådan, at VS og SF lavede et lille bitte ændringsforslag, et lappeforslag, til karenslagsloven, idet vi foreslog: »Dagpengefradraget for 1. hele fraværsdag kan dog maksimalt udgøre dagpenge svarende til 8 timers arbejde.« Det skulle indføres, sådan at man altså ikke skulle kunne blive trukket for 12, 16, op til 24 timer for den første hele fraværsdag.

Det var et forslag, som satte socialministeren i meget store vanskeligheder, fordi det jo var et indlysende fornuftigt og umiddelbart retfærdigt forslag. Til gengæld var det jo altså et forslag, som kom fra VS og SF, og socialministeren kunne blive bragt i den uheldige situation at skulle stemme for noget, der kom fra VS og SF. Socialministeren fandt en løsning på problemet: hun fremsatte nemlig præcis det samme forslag, men i sit eget navn, og i stedet for at skrive »maksimalt« skrev hun »højest«, og det var den eneste ændring, så nu kunne socialministeren komme med et forslag.

Der var dog endnu en forskel: socialministeren mente, at denne ændring af karenslagsloven administrativt var så krævende, at man nødvendigvis måtte udskyde lovens ikrafttrædelse til den 1. januar 1986. Under førstebehandlingen var vi en del, der spurgte socialministeren, hvad det var for administrative problemer. Det ville socialministeren meget gerne undersøge til udvalgsarbejdet, som skulle følge. Det viste sig – helt uden undersøgelser i øvrigt – at der ikke var nogen administrative problemer – det vidste vi godt – så socialministeren ændrede naturligvis sit forslag, så der nu står »1. juli 1985«. Det vil sige, at den praktiske forskel her ved tredjebehandlingen af ministerens lovforslag lige præcis er den, at fordi vi vedtager ministerens forslag og ikke forslaget fra VS og SF, så går der nok en uge længere, inden det

træder i kraft, men det er altså også det eneste, socialministeren har fået ud af dels at ulejlig sit bureaukrati med at skrive, at det er fremsat af socialministeren i stedet for af VS og SF, og dels at ulejlig hele bureaukratiet herovre med at skulle behandle to forslag.

Jeg vil selvfølgelig gerne understrege, at vi har stillet os velvilligt over for ønsket om at forsimple arbejdsgangen og ikke har insistet på at få behandlet vores eget forslag, da det er magen til socialministerens. Men jeg synes ikke, det ville være rigtigt over for ministeren ikke at nævne herfra, at vi godt vil sige til lykke: ministeren har fundet ud af, at kan man ikke stemme for et VS-SF-forslag, så kan man da stille forslaget selv og få det vedtaget. Vi kan kun anbefale både socialministeren og andre ministre at tillægge sig den arbejdsform. Og hvis det er sådan, at man har ønske om et eller andet, som man ikke helt kan gennemskue, er man selvfølgelig altid velkommen til at kontakte os. Så skal vi forsøge at udarbejde et forslag, som man så kan fremsætte i eget navn umiddelbart derefter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 134 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Reiskrav på erstatning).

(Fremsat 14/11 84. Første behandling 22/11 84. Betænkning 9/5 85. Anden behandling 15/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af Gimcoaffæren.

Af Rahbæk Møller (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS).

(Fremsat 23/11 84. Første behandling 5/12 84. Betænkning 14/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Rahbæk Møller (SF):

Det er jo en gammel sag, der nu får sin endelige afslutning, og desværre er der ingen grund til at forvente andet end, at vi får en afstemning i overensstemmelse med en meget betænkelig dansk tradition, der går ud på, at er der noget, der lugter, og kan man hænge en enkelt person op på det, så kommer sagen til at rulle, og hvis den er større og det er en mere højtstående kreds af personer, der er i klemme, så sker der ingenting, så fejrer man det ind under gulvtæppet.

Jeg synes, det er lidt ejendommeligt, at specielt socialdemokratiet ikke har villet være med til at afsløre denne sag. Der er et par tidligere socialdemokratiske ministre, der har været under anklage, og det havde været rimeligt at benytte lejligheden til at få dem renset. I stedet har socialdemokratiet valgt at lade dem leve videre med denne mistanke hængende over hovedet.

Det samme gælder det konservative folkeparti. Der er en lang række prominente erhvervsfolk, som har været sat under anklage i denne sag. I stedet for at finde ud af, hvem

der er skyldige, og hvem der ikke er skyldige, har de konservative altså valgt at feje sagen ind under gulvtæppet og holde den under gulvtæppet af frygt for, at nogle pæne mennesker skulle komme i klemme.

Det er som sagt i overensstemmelse med dansk tradition, men det er ikke en tradition, der er værd at bevare.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, det er ret bemærkelsesværdigt, at der ikke er andre ordførere end ordførerne for de to partier, der har stillet forslaget, som har lyst til at tage ordet i denne sag – når man tænker på den nidkærhed, der blev lagt for dagen fra mange partiers side i sagen om dagpengene og i forbindelse med diskussionen om, hvorvidt der skulle nedsættes en kommissionsdomstol til nærmere at undersøge dagpengeudbetalingerne og forrentningen af dem.

Jeg synes, at denne sag er mindst lige så vigtig og mindst lige så interessant, og jeg synes, at vi igennem det udvalgsarbejde, der har fundet sted, har fået bekræftet, at sagen lugter, og at den eneste rimelige konklusion på den ville være, at man nedsatte en kommissionsdomstol.

De forklaringer på modvilje, der er blevet ført frem af justitsministeren under førstebehandling, var bl.a. spørgsmålet om, at sagen eller dele af sagen allerede havde været forelagt bl.a. fondsborstilsynet og også havde været forelagt i en retssag, hvor det var blevet besluttet til sidst ikke at føre sagen til doms. Det er i mine øjne ikke på nogen måde gyldige argumenter for, at man ikke skal tage stilling til, om der skal nedsættes en kommissionsdomstol i dette tilfælde.

Sagen har hele tiden handlet om baggrunden for den betalingsstandsning, som Gimco blev tvunget ind i i november 1973. Der er fortsat ikke kommet noget svar på, hvad der var bevæggrundene til, at den daværende formand for fondsborstilsynderne, Ole Hertz, tvang en betalingsstandsning igennem over for Gimco.

Der er ikke kommet nogen forklaring på de andre mærkværdige ting i denne sag. Det drejer sig bl.a. om, at man 2 år efter kunne afslutte sagen om betalingsstandsningen over for Gimco med et resultat, der viste, at Gim-